

Na nejelu Grandi.

Dch swěty Bog! nebusgonony wjasym! chto biny my kuř, semja a popek, až my na twoju weliku křchafnosć spominaš, a wot tebe groniš se dowožymy. My namožomy hynazej ako žiši a jano s welifeju křaboscju nězo wot tebe groniš. Swarnuj naš togodla psched tym, aby my wot tebe niž nepšhistojnego ne-gronili, sjawj nam psches twojogo Ducha křym wězej twoju wolu, a daj gnadu, aby my ju tež žynili a wot tebe pscheze jedno wětkhe busnasche dostanuli, až my k tebe pschizomy, a šchi wizimy, kafi ty by, Jesu Krista dla. Amen!

Jaden mudry a hušoło huzony muž, s měnom Simonides, bu pschafchany: chto Bog jo? Won hupšchošy sebe jaden žen k rosmyšleńu; a gaž won něto na to wotgroniš dejoscho, ga hupšchošy won sebe hyschczi dwa dña, a gaž tej pschejšchlej běschtej, hyschczi styri dny; a ako tež ten zaš se minut běscho, ga posna won, až won na to pschafchane: chto Bog jo, wotgroniš namožo. Běž rownož teke my l. p! tu Božu křchafnosć namožomy dobusnasch, ga žomy glich něto wot Boga groniš, zož Bože słowo naš wot nogo huzy.

Ev. św. Jana 15, 16—26, 4.

Gaž pak ten režnik (trošchtar) pschisch bužo, kotaregož ja wam budu pokřajš wot togo Wěschza, (ten Duch teje wěrnosczi, kenz wot togo Wěschza huzjo), ten šamy bužo snanišch wotemno.

A wy bužoscho tež snanišch, dokulaž wot sachopena how pedla mio sežo.

Take šom ja k wam groniš, aby wy se nepozoršchewali.

Woní budu waš hupokasowasch; jo křtunda pschizo, až kuždy, kenz waš hušmerschijo, bužo mēnišch, až won Bogu na tom křuzbu žyni.